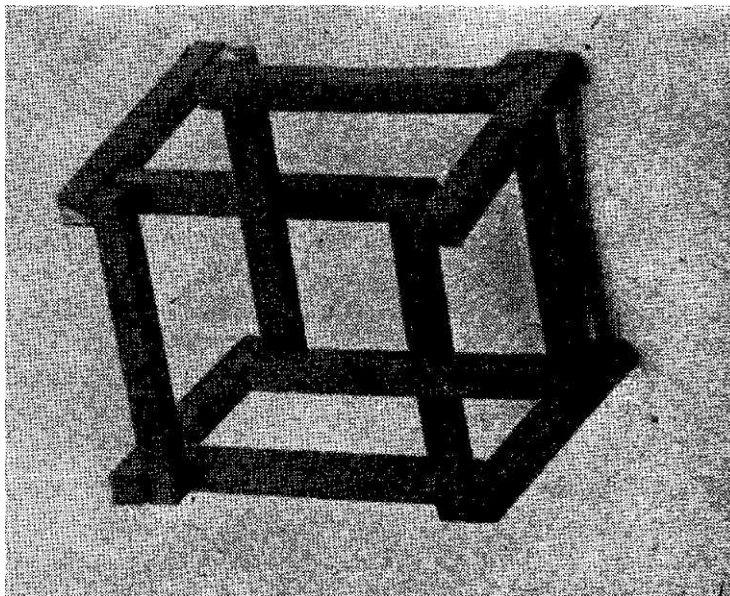

Az 1980. évi májusi számunkban kitűzött pályázatunk sikeres volt. Összesen 13 dolgozat érkezett be, közülük 8 adott helyes választ arra a kérdésre, hogy milyen testről készült a kép:

A sorsoláson az első díjat – 100 forintos könyvutalványt

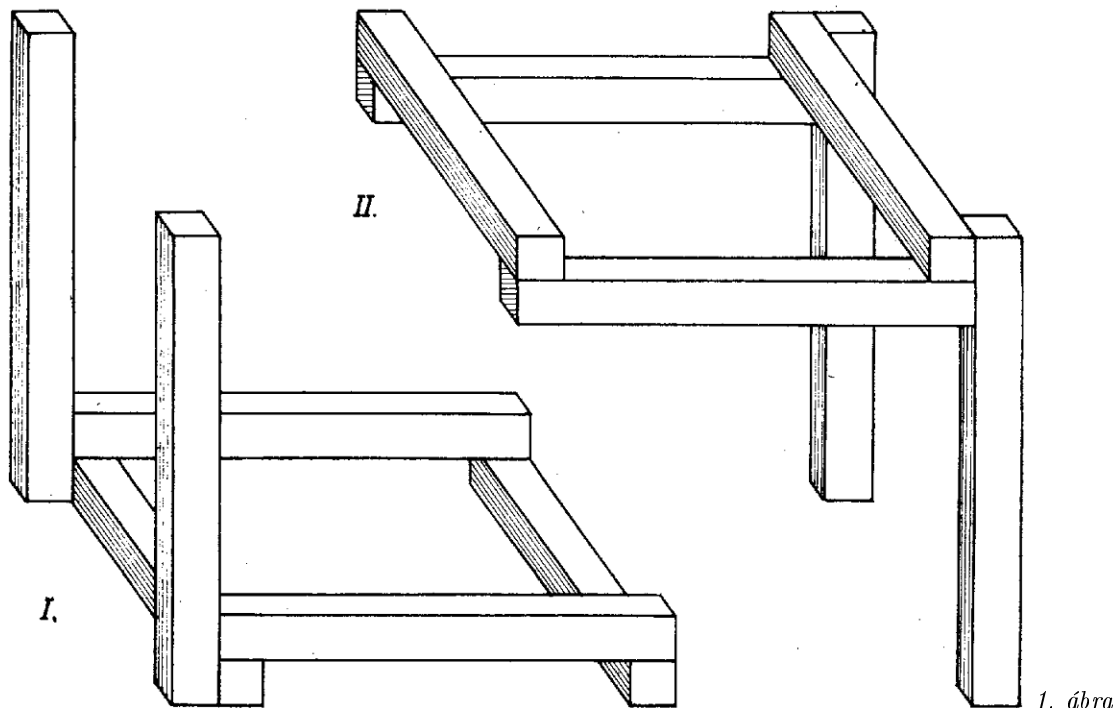
Szőllösi Gabriella (Budapest)

nyerte, a többiek:

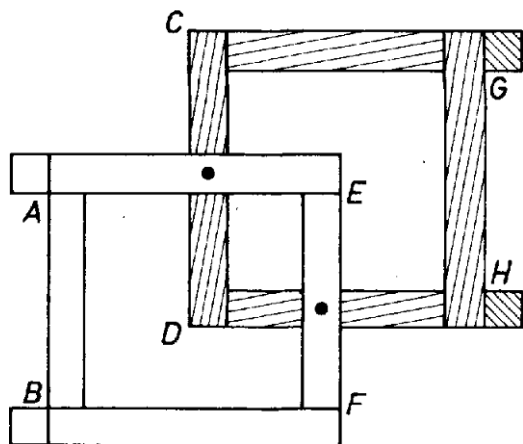
Megyeri László, Náray Miklós, Bakonyi Gábor, Barczikai Zoltán, Drávucz Marianna, Kiss Gábor,
Megyeri László, Náray Miklós és Somogyi Henrik
egy-egy éves előfizetést a KÖMAL-ra.

A pályamunkák közül Somogyi Henriké (Veszprém) volt a legkedvesebb, az ő levelét közöljük.

Tisztelt szerkesztőség! Az igaz, hogy ilyen "hibás" kockát nem csak rajzolni lehet, hanem olyan fényképet is lehet készíteni, mely ilyen kockát ábrázol. De ilyen hibás kockát készíteni már elég nehéz, bár a perspektíva kijátszásával lehetséges. Nos, érzésem az, hogy a fénykép egyáltalán nem "kockáról" – összefüggő léchálózatról készült. A fotós azt használta ki, hogy ha két gyufásdobozt egymás mellett látok, az nem jelenti, hogy azok ténylegesen egymás mellett vannak. Lehet, hogy az egyik családi gyufa és jóval hátrébb van. A lényeg: szerintem két fő részre szedhető szét a lefényképezett test. Ezek nagyjából azonosak, csak az illesztések eltérők.

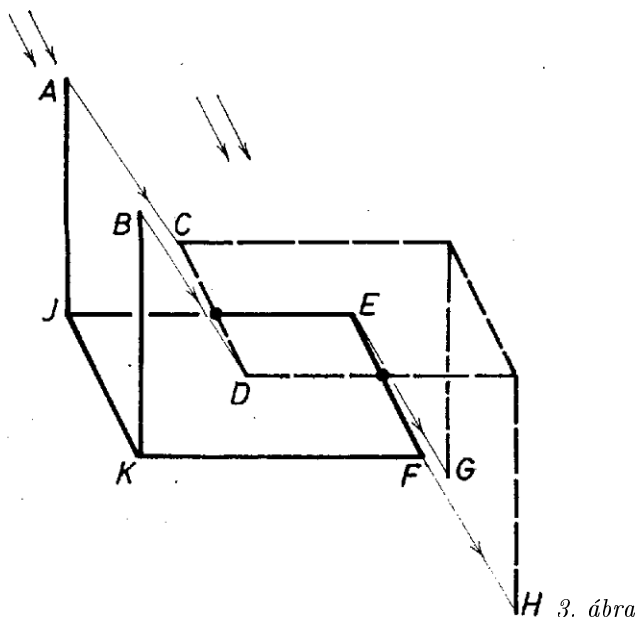

Nos, ha az egyiket zölddel, a másik fő részt pirossal jelölöm (itt az egyiket vonalkáztuk, a másikat nem, 1. ábra; –a szerk.), akkor a testet olyan helyzetbe lehet hozni, hogy az a következő képet mutassa (2. ábra).

2. ábra

A fekete pontokkal jelölt helyeken a két rész úgy van összeerősítve, hogy az egyik főrészt "szabadon lógó" lábai a másik "szabadon lógó" lábaival ellentétes helyzetűek legyenek. A pontok nagyjából felezik a rögzített léceket.

3. ábra

A 3. ábrán a jelzett irányból nézve úgy látszik, hogy a B és D, A és C, F és H, valamint E és G csúcsok egybeesnek, pontosabban illeszkednek, érintkeznek egymással. Ez azért van így, mert az említett pontpárok által meghatározott vektorok egyformák, ezért a megfelelő szakaszok párhuzamosak, így szemből nézve – elég messziről – a vektorokat pontnak látjuk. Ez a trükk alapja.

Az illesztéseket persze pontosan kell megválasztani. A testet egy asztalra úgy tették le, hogy az a JK oldalon és G, H csúcsokon álljon, ahogy erről az árnyék is tanúskodik, ha a fényképet fejre állítjuk.